

Dworzec kolejowy w Spaa, miejscu rokowań o rozejm.

Marz na Berlin:

Willa w Spaa, gdzie obraduje komisja rozjemcza koalicji.

O historycznej polskości Gdańska przemawiają liczne dokumenty i fakty. Ot przerzucimy pierwszą lepszą historię, a sąd zrobi się zupełnie inny.

Gdańsk dawne miasto hanzeatyckie zostało przyłączone do Polski w r. 1454. Od tego czasu rządził się własnymi prawami, miał własny rząd złożony z czterech burmistrzów i czterech rajców, z których jeden bywał przez króla mianowany burgrabią, czyli namiestnikiem polskim.

Tak stanowiąc prawie oddzielną Rzeczpospolitą, mając prawo bicia monety i sławną mennicę, przyszło miasto do wielkiego znaczenia i potęgi i kilka razy odgrywało ważną rolę w dziejach Polski.

Jak broniono Lwowa.

Po wypędzeniu bohaterów nocnego napadu na Lwów, kiedy to dzicz ukraińska w popłochu rozsyłała się po okolicznych wsiach i lasach, dla kontroli ruchu i zapobieżenia wygłodzeniu miasta przez wywóz środków żywności, utworzyła Naczelną Komenda W. P. na wszystkich rogatkach i drogach wiodących za miasto, inspekcje oficerskie.

Inspekcji takich było 12 na wszystkich ważniejszych rogatkach tudzież na drogach: snopkowskiej, pochulanki i kulparkowskiej.

Do każdej inspekcji prócz oficerów było przydzielonych kilkunastu żołnierzy Rządowej Straży bezpieczeństwa, którzy prócz badania legitymacji, kontroli ruchu towarowego, pilnowali wszystkich obiektów wojskowych, odbywali patrole po oko

licy, a nawet w razie potrzeby wspomagali czynnie placówki.

Załączona fotografia przedstawia inspekcję oficerską rogatki kleparowskiej z por. dr. Adolfem Valentą w pośrodku, na prawo ppor. Mikołaj Gągus, na lewo ppor. Ksieżmierz Mach.

się z każdym dnem coraz czarniejszymi słowami, tworzącymi opowieści przechodzące wszelkie pojęcie i już nie mówi się tutaj o jakimkolwiek stopniu kultury, czego się od wojsk ukraińskich wcale nie wymaga, ale choćby okruszynie serca, czego wolno i musi się żądać nawet od człowieka o najprymitywniejszym poczuciu zasad etycznych.

Niestety, przypomina się krwawą rzeź humanistyczną, pierwszej czytając powieści historyczne Sienkiewicza z Chmielnicyzny, czytało się to jako po wiesć, ale z pewnością znaczna część nie wierzyła by to było prawdą, a dziś? Fakta mówią o wypadkach stokroć gorszych. Przecznymy tylko pierwszą lepszą gazetę, a znajdziemy na każdej szpalcie ślad ukraińskiej cywilizacji.

Oto kilka wypadków, w które się wierzyć nie chce i ciągle powtarza za co? Oto w Podhorcach jakichś dwóch panów przybyłych ze Lwowa, bito bez pamięci, kazano im wykopać jamy, a potem zamordowano. Dwie legionistki, które dostały się do niewoli przeszły straszliwe męki. Hajdamacy odcięli im piersi, zasypali papryką i tak męczyli przez trzy godziny, poczem je

dobili. Innym razem ujęli pięciu legionistów i przyprowadzili do dworu. Trzech z nich zarabali żywcem, a dwaj pozostali musieli grób wykopać, zebrać kości i strzępy ciała nieszczęśliwych, a następnie zagrzebać, poczem i ich rozstrzelali. Wkrótce potem schwytali dwie legionistki i całą noc je męczyli, a następnie rozstrzelali.

Piłsudski w Wilnie: Wojska polskie przed katedrą wileńską w czasie uroczystego nabożeństwa.

Oswobodzenia Galicyi wschodniej.

Po sześćciu przeszło miesięcznej niewoli Galicya wschodnia stała jako jedna z dzielnic polskich do zbiorowej pracy nad utworzeniem silnej i trwale zorganizowanej konstrukcji państwa polskiego. Po przeszło pół roku i wielu mękach i udręczeniach Gospodarka ukraińska na naszych ziemiach zapisuje

Piłsudski w Wilnie: Karabin maszynowy polski w drodze na front

Nasza armia w polu: Człysty pułk artylerii ciężkiej. 1) kom. bat. IV. por. Gruber, 2) podp. H. Ottenbrayt, 8) podp. S. Szczygielski, 4) podp. St. Buntner, 5) chor. W. Flunt.